

توبین^۱ (۱۹۶۷) و فریدمن^۲ (۱۹۶۹) نشان دادند که استمرار وجود نرخ بهره پولی تبعات منفی گسترده‌ای در عملکرد اقتصاد دارد و باعث عدم تخصیص بهینه منابع می‌شود که منجر به افزایش بیکاری خواهد شد. در این راستا کینز بیان می‌کند که برای بهبود وضعیت اقتصادی نرخ بهره باید پایین باشد تا سرمایه‌گذاری صورت گیرد در غیر اینصورت بخشی از سرمایه‌گذاری که کارایی آن از نرخ بهره پایین‌تر است صورت نپذیرفته و در نهایت منجر به کاهش تولید و اشتغال می‌شود. (برزانی و ایزدخواستی، ۱۳۹۱)

لذا در این مطالعه به بررسی اثرات تغییرات قیمت نفت و نرخ سود بر نرخ بیکاری در ایران می‌پردازیم. نتایج تجربی این مطالعه با استفاده از روش ARDL خطی پسران (۲۰۰۱) و روش NARDL غیرخطی شین و همکاران (۲۰۱۳) برای بررسی اثرات نامتقارن شوک‌های قیمت نفت و نرخ سود بر نرخ بیکاری بدست آمده است. هدف اصلی این مقاله بررسی اثر تغییرات قیمت نفت و نرخ سود بر نرخ بیکاری در ایران بوده و اینکه آیا افزایش و کاهش قیمت نفت و نرخ سود اثرات متفاوتی بر نرخ بیکاری دارند یا نه. با توجه به شرایط اقتصادی کشور، توجه به اشتغال و کاهش نرخ بیکاری از اولویت‌های دولتمردان و سیاست‌گذاران بوده لذا نتایج این تحقیق می‌تواند راهگشا و راهنمای خوبی برای آنان باشد. به منظور دستیابی به اهداف مقاله از داده‌های سالانه مربوط به سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۱۸ که از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و صندوق بین‌المللی پول (IMF) گرفته شده، استفاده شده است.

ادامه مقاله به شرح زیر است: بخش بعدی مروری بر ادبیات و بخش چهار مبانی نظری را ارائه می‌دهد. روش‌شناسی در بخش پنجم و بخش ششم نتیجه‌گیری و پیشنهادات سیاستی را ارائه می‌دهد.

۱. مطالعات پیشین

در این زمینه ادبیات بسیاری وجود دارد و مطالعات زیادی اثرات تغییرات قیمت

1. Tobin

2. Freidman